

§ 227.

Overenskomst om Bjergning, der er truffet, medens Nød stod paa og under Indflydelse heraf, kan enhver af Parterne forlange tilsidesat eller ændret af Retten, for saa vidt det skønnes, at de aftalte Vilkaar ikke stemmer med Billighed.

Retten kan derhos i alle Tilfælde, i hvilke den skønner, at den aftalte Bjergeløn staar i aabenbart Misforhold til den ydede Hjælp, tilsidesætte eller ændre Overenskomsten, naar Paastand derom fremsættes af den forurettede Part.

Bestemmelsen i § 225, sidste Stykke, kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde, i hvilke der er truffet Overenskomst om Bjergning.

Spørgsmaal om Overenskomstens Omstødelse eller Ændring i Henhold til nærværende Paragraf maa være indbragt for Retten inden to Maanedes efter Overenskomstens Afslutning.

§ 228.

Twiste Bjergere indbyrdes om Bjergelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder.

I § 268 Nr. 4 i Slutn. tilføjes efter Ordene »for Skibet«.....: den i § 220, 3die Stykke, omhandlede Regresfordring.

§ 283.

Fordringer, for hvilke Kreditor efter denne Lov alene kan holde sig til de Genstande hvori han har Søpanteret, fortabes, naar de ikke gøres gældende ved Søgemaal inden de efternævnte Tidsfrister:

1. for Bidrag til almindeligt Havari og til Omkostninger, der skulle fordeles efter lignende Regler (jfr. §§ 161, 2det Stykke, og

§ 227.

Er Aftale om Bjergning indgaaet, medens Nød stod paa og under Indflydelse af Faren, kan Retten efter Paastand fra enhver af Parterne tilsidesætte eller forandre Aftalen, dersom den finder dens Indhold ubilligt.

Derhos kan Retten i alle Tilfælde paa Forlangende af den forurettede Part tilsidesætte eller forandre Aftalen, dersom den finder, at den aftalte Bjergeløn staar i betydeligt Misforhold til den ydede Tjeneste.

Bestemmelsen i § 225, sidste Stykke, kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde, i hvilke der er truffet Overenskomst om Bjergning.

Spørgsmaalet om Aftalens Tilsidesættelse eller Forandring maa være indbragt for Retten inden 14 Dage, efter at det Bjergede er bragt i Havn.

I § 268 Nr. 4, tredje Afsnit, tilføjes efter Ordene »for Skibet«.....: den i § 220, 3die Stykke, omhandlede Regresfordring.

§ 283.

Fordringer, for hvilke Kreditor efter denne Lov alene kan holde sig til de Genstande hvori han har Søpanteret, fortabes, naar de ikke gøres gældende ved Søgemaal inden de efternævnte Tidsfrister:

1. for Bidrag til almindeligt Havari og til Omkostninger, der skal fordeles efter lignende Regler (jfr. §§ 161, 2det Stykke, og

227 §.

Är aftal rörande bärgning ingånget medan nöden ännu varade och under dess inflytande och pröfvas villkoren i aftalet icke vara skälliga, äge rätten efter yrkande af någondera parten förklara aftalet helt eller till viss del ogilt.

Hvad i 225 § sista stycket är stadgadt skall och äga tillämpning för det fall att aftal rörande bärgning finnes träffadt.

Enahanda befogenhet tillkomme rätten jämväl i fråga om aftal, som annorledes ingåtts, så framt det betingade beloppet finnes stå i uppenbart missförhållande till värdet af den tjänst bärgarna lämnat.

Har bärgarelön guldats, medan nöden ännu varade, åligger den, som vill vinna åter något af det guldna, att instämman klander inom sex månader efter det betalning erlades, eller hafve förlorat sin talan.

I 268 § under 4 tillfogas efter orden »nödgats utgifva«: fordran å utbekommande af belopp, som någon jämlikt bestämmelsen i 220 § tredje stycket erlagt utöfver hvad å honom belöpt enligt fördelning, hvarom där sägs.

283 §.

Fordran, för hvilken gäldenär enligt denna lag häftar allenast med fartyg, frakt eller inlastadt gods, upphöre, om icke genom stämning eller lagsökning betalning sökes:

1. för fordran å bidrag till gäldande af gemensamt havari eller af kostnad, som skall fördelas efter enahanda grund — inom ett år från dispachens dag;